EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 12.2.2016
C(2016) 755 final

KOMISSION TIEDONANTO

annettu 12.2.2016,

EU:N PUUTAVARA-ASETUSTA KOSKEVA

OHJEASIAKIRJA

EU:N PUUTAVARA-ASETUSTA KOSKEVA

OHJEASIAKIRJA[1]

JOHDANTO

Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 995/2010[2], jäljempänä 'EU:n puutavara-asetus', säädetään, että komissio hyväksyy muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä toimenpiteitä yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tähän mennessä on hyväksytty seuraavat toimenpiteet:

- delegoitu asetus[3], jossa säädetään valvontaorganisaatioiden hyväksymistä koskevista vaatimuksista ja niiden hyväksymistä tai hyväksynnän peruuttamista koskevista menettelyistä; ja
- täytäntöönpanoasetus[4], jossa säädetään asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten valvontaorganisaatioille tekemien tarkastusten tiheyttä ja luonnetta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

Asianomaisten sidosryhmien, jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ja metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa käsittelevän FLEGT-komitean jäsenten kuulemisen jälkeen yleisenä näkemyksenä oli, että joitakin EU:n puutavara-asetuksen näkökohtia olisi selvennettävä. Sovittiin, että tarvittaisiin ohjeasiakirja, jossa käsiteltäisiin EU:n puutavara-asetukseen ja siihen liittyviin muihin kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviin säädöksiin liittyviä kysymyksiä. Ohjeasiakirjasta keskusteltiin ja se laadittiin yhteistyössä FLEGT-komitean kanssa.

Tämä ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova. Sen ainoana tarkoituksena on antaa tietoa tietyistä EU:n puutavara-asetukseen ja komission kahteen muussa kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksymään säädökseen liittyvistä näkökohdista. Ohjeasiakirjalla ei korvata eikä muuteta sovellettavan oikeusperustan muodostavia säädöksiä, eli asetusta (EU) N:o 995/2010, komission asetusta (EU) N:o 363/2012 eikä komission asetusta (EU) N:o 607/2012, eikä lisätä niihin mitään. Ohjeasiakirjaa ei pitäisi käsitellä irrallisena ja itsenäisenä asiakirjana, vaan sitä on käytettävä yhdessä lainsäädännön kanssa.

Ohjeasiakirja on kuitenkin hyödyllinen viiteaineisto kaikille, joiden on noudatettava EU:n puutavara-asetusta, sillä siinä selvennetään lainsäädäntötekstien vaikeaselkoisia osia. Se voi myös opastaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja valvontaelimiä EU:n puutavara-asetusta koskevan lainsäädäntöpaketin täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa.

Asiakirjassa käsiteltävät aiheet valittiin komission kahta muuta kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksymää säädöstä koskeneen kuulemismenettelyn aikana ja sidosryhmien kanssa pidettyjen lukuisten kahdenvälisten kokousten perusteella. Kun EU:n puutavara-asetuksen soveltamisesta on saatu enemmän kokemusta, ohjeasiakirjaan voidaan sisällyttää myös uusia aiheita ja sitä voidaan tarkistaa tarpeen mukaan.

---

[1] Tämä asiakirja ei korvaa suoraa viittausta siinä mainittuihin säädöksiin, eikä komissio vastaa menetyksistä tai vahingoista, jotka johtuvat tässä asiakirjassa olevista virheistä tai väittämistä.
Vain unionin tuomioistuin voi tehdä lopullisia päätöksiä asetuksen tulkinnasta.

[2] EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

[3] EUVL L 115, 27.4.2012, s. 12.

[4] EUVL L 177, 7.7.2012, s. 16.

1. MARKKINOILLE SAATTAMISEN MÄÄRITELMÄ

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 2 artikla – Määritelmät***

Asetuksen 2 artiklan mukaisesti puutavaran katsotaan olevan saatettu markkinoille, jos sen toimittaminen tapahtuu

- **sisämarkkinoilla** – puutavaran on siis oltava konkreettisesti EU:ssa, ja sen on oltava joko täällä korjattu tai tuotu EU:hun ja tulliselvitetty vapaaseen liikkeeseen luovuttamista varten, sillä tuotteet eivät saa unionituotteiden asemaa ennen kuin ne on tuotu tulliliiton alueelle. Jos kyseessä ovat tavarat, jotka ovat erityisessä tullimenettelyssä (esimerkiksi väliaikainen maahantuonti, sisäinen jalostus, tullivalvonnassa tapahtuva valmistus, tullivarastointi tai vapaa-alueet), taikka passitus tai jälleenvienti, tätä ei katsota markkinoille saattamiseksi.
- **ensimmäistä kertaa** – puutuotteet, jotka on jo saatettu EU:n markkinoille, tai tuotteet, jotka on valmistettu jo markkinoille saatetuista puutuotteista, eivät kuulu määritelmän soveltamisalaan. Tuotteen asettamisella saataville ensimmäistä kertaa viitataan lisäksi kuhunkin yksittäiseen tuotteeseen, joka saatetaan markkinoille sen jälkeen, kun EU:n puutavara-asetusta on ryhdytty soveltamaan (3. maaliskuuta 2013), eikä sillä viitata uuden tuotteen tai tuotelinjan lanseeraukseen. Markkinoille saattamisen käsite viittaa kuhunkin yksittäiseen tuotteeseen, eikä tuotetyyppiin, riippumatta siitä, onko tuote valmistettu yksittäiskappaleena vai sarjatuotantona.
- **liiketoiminnan yhteydessä** – puutuotteet on saatettava markkinoille jalostusta varten, kaupallisille tai ei-kaupallisille kuluttajille jakelua varten tai käytettäviksi toimijan oman liiketoiminnan yhteydessä. Asetuksella ei aseteta vaatimuksia ei-kaupallisille kuluttajille.

Kaikkien edellä mainittujen tekijöiden on toteuduttava samanaikaisesti. ’Markkinoille saattamisen’ olisi sen vuoksi katsottava tapahtuvan, kun toimija ensimmäisen kerran asettaa puutavaran tai puutuotteet saataville EU:n markkinoilla jakelua varten tai käytettäväksi oman liiketoimintansa yhteydessä. Jotta toimijat voitaisiin yksilöidä selkeästi, loogisesti ja johdonmukaisesti, ne on määriteltävä sen mukaan, miten ne saattavat puutavaransa EU:n markkinoille. Tämä vaihtelee riippuen siitä, onko puutavara korjattu EU:ssa vai sen ulkopuolella.

Jos puutavara korjataan EU:ssa tai tuodaan EU:hun ensimmäistä kertaa liiketoiminnan yhteydessä, sovelletaan seuraavia ’toimijan’ määritelmiä:

a) Jos puutavara on korjattu EU:ssa, toimijalla tarkoitetaan sitä tahoa, joka jakelee tai käyttää puutavaran korjaamisen jälkeen.

b) i) Jos puutavara on korjattu EU:n ulkopuolella, toimijalla tarkoitetaan tahoa, joka toimii tuojana, kun EU:n tulliviranomaiset vapauttavat puutavaran vapaaseen liikkeeseen EU:ssa. Useimmiten tuoja on tulli-ilmoitusasiakirjan (hallinnollisen yhtenäisasiakirjan) 8 kohdassa nimetty tai numeroitu vastaanottaja.

b) ii) Jos puutavara tai puutuotteet tuodaan EU:hun, ’toimijan’ määritelmä ei riipu tuotteen omistuksesta eikä muista sopimusjärjestelyistä.

Kaikkien toimijoiden on noudatettava kieltoa saattaa laittomasti korjattu puutavara markkinoille ja velvoitetta harjoittaa asianmukaista huolellisuutta riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet EU:hun vai eivät.

Liitteessä 1 on esimerkkejä siitä, miten ’markkinoille saattamista’ tulkitaan käytännön tilanteissa.

EU:n puutavara-asetuksella ei ole taannehtivaa vaikutusta. Tämä tarkoittaa sitä, ettei kieltoa sovelleta puutavaraan ja puutuotteisiin, jotka on saatettu markkinoille ennen kuin asetuksen soveltaminen alkoi

3. maaliskuuta 2013. Toimijoiden on kuitenkin voitava osoittaa toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten yhteydessä, että ne ovat perustaneet asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän, jota on ryhdytty soveltamaan 3. maaliskuuta 2013. Sen vuoksi on tärkeää, että toimijat pystyvät yksilöimään toimituksensa ennen kyseistä päivämäärää ja sen jälkeen. Lisäksi jäljitettävyyttä koskevaa velvoitetta sovelletaan kauppaa käyviin mainitusta päivästä alkaen.

2. VÄHÄISEN RISKIN MÄÄRITELMÄ

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 6 artikla – Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät***

Asianmukainen huolellisuus edellyttää, että toimija kerää tiedot käsittelemästään puutavarasta ja käsittelemistään puutuotteista sekä niiden toimittajista voidakseen tehdä täyden riskinarvioinnin. Asetuksen 6 artiklassa säädetään kahdenlaisista tiedoista, jotka on arvioitava:

- 6 artiklan 1 kohdan a alakohta – itse puutavaraan tai puutuotteeseen liittyvät tiedot: kuvaus, puunkorjuumaa (ja tarvittaessa maan sisäinen alue ja puunkorjuuta koskeva lupa), toimittaja ja kauppaa käyvä sekä asiakirjat, joista käy ilmi sovellettavan lainsäädännön noudattaminen.

- 6 artiklan 1 kohdan b alakohta – yleiset tiedot, jotka tarjoavat taustan tuotekohtaisten tietojen arvioimiseksi, ja tiedot tiettyjen puulajien laittoman puunkorjuun levinneisyydestä, laittomien käytäntöjen levinneisyydestä puunkorjuupaikalla sekä toimitusketjun mutkikkuudesta.

Yleiset tiedot tarjoavat toimijoille perustan riskin suuruuden arvioimiseksi, kun taas tuotekohtaiset tiedot ovat tarpeen itse puutuotteeseen liittyvän riskin määrittämiseksi. Tämä tarkoittaa sitä, että jos yleiset tiedot viittaavat potentiaalisiin riskeihin, on kiinnitettävä erityistä huomiota tuotekohtaisten tietojen keräämiseen. Jos tuote on peräisin useammasta puutavaran lähteestä, on tarpeen arvioida riskiä kunkin osan tai lajin osalta.

Riskin suuruus voidaan arvioida vain tapauskohtaisesti, sillä se riippuu monista tekijöistä. Riskinarviointia varten ei ole olemassa yhtä ainoaa hyväksyttyä järjestelmää, mutta toimijan on pääsääntöisesti vastattava seuraaviin kysymyksiin:

- **Missä puutavara on korjattu?**
  Onko laiton puunkorjuu yleistä siinä maassa tai jossakin sen osassa, josta puutavara on peräisin, tai puunkorjuuta koskevan luvan kattamalla alueella? Kohdistuuko kyseiseen puulajiin erityisesti laittoman puunkorjuun riski? Onko YK:n turvallisuusneuvosto tai Euroopan unionin neuvosto määrännyt puutavaran tuontia tai vientiä koskevia seuraamuksia?

- **Onko hallinnon taso ongelma?**
  Hallinnon taso voi heikentää joidenkin sellaisten asiakirjojen luotettavuutta, jotka osoittavat sovellettavan lainsäädännön noudattamista. Huomioon olisi näin ollen otettava maan korruptiotaso, liiketoimintariskin indikaattorit ja muut hallinnon indikaattorit.

- **Onko toimittaja esittänyt kaikki asiakirjat, joista ilmenee sovellettavan lainsäädännön noudattaminen, ja voidaanko asiakirjat todentaa?**
  Jos kaikki asiaankuuluvat asiakirjat ovat helposti saatavilla, on suurempi todennäköisyys, että tuotteen toimitusketju on selvillä. Toimija voi luottaa siihen, että asiakirjat ovat aitoja ja luotettavia.

- **Onko olemassa merkkejä siitä, että jokin toimitusketjussa mukana oleva yritys olisi osallisena laittomaan puunkorjuuseen liittyvissä käytännöissä?**
  Jos puutavara ostetaan yritykseltä, joka on aiemmin ollut osallisena laittomaan puunkorjuuseen liittyvissä käytännöissä, on suurempi riski, että puutavara on korjattu laittomasti.

- **Onko toimitusketju mutkikas?**[5]
  Mitä mutkikkaampi toimitusketju on, sitä vaikeampaa tuotteessa olevan puun alkuperää saattaa olla jäljittää takaisin hakkuulähteeseen. Jos tarvittavat tiedot puuttuvat mistä tahansa kohtaa toimitusketjua, mahdollisuus siihen, että toimitusketjuun pääsee mukaan laittomasti korjattua puutavaraa, saattaa kasvaa.

Puutavaratoimitusta koskeva riski on katsottava vähäiseksi, jos tuotekohtaisten ja yleisten tietojen täydellisessä arvioinnissa ei havaita syytä huoleen.

Riskinarviointiperusteiden luettelo ei ole tyhjentävä. Toimijat voivat päättää lisätä muita perusteita, jos niiden avulla on helpompi määrittää, kuinka todennäköistä on, että tuotteessa oleva puu on korjattu laittomasti, tai osoittaa, että se on korjattu laillisesti.

3. TOIMITUSKETJUN MUTKIKKUUDEN SELVENTÄMINEN

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 6 artikla – Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät***

Toimitusketjun mutkikkuus mainitaan nimenomaisesti EU:n puutavara-asetuksen 6 artiklassa riskiarviointiperusteiden joukossa, ja sillä on näin ollen merkitystä asianmukaiseen huolellisuuteen kuuluvissa riskien arvioinnissa ja vähentämisessä.

Ajatuksena tämän perusteen takana on se, että puutavaran jäljittäminen puunkorjuupaikalle (puunkorjuumaahan ja tarvittaessa maan sisäiselle alueelle ja puunkorjuuta koskevaan lupaan) voi olla vaikeampaa, jos toimitusketju on mutkikas. Jos tarvittavat tiedot puuttuvat mistä tahansa kohtaa toimitusketjua, mahdollisuus siihen, että toimitusketjuun pääsee mukaan laittomasti korjattua puutavaraa, saattaa kasvaa. Toimitusketjun pituutta ei kuitenkaan pitäisi pitää tekijänä, joka kasvattaa riskiä. Ratkaisevaa on se, voiko tuotteessa olevan puutavaran jäljittää takaisin puunkorjuupaikalle. Riski kasvaa, jos toimitusketjun mutkikkuuden vuoksi on vaikea yksilöidä EU:n puutavara-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa vaadittuja tietoja. Jos toimitusketjussa on tunnistamattomia vaiheita, tämä voi johtaa päätelmään, ettei riski ole vähäinen.

Toimitusketjun mutkikkuus lisääntyy sen mukaan, mitä enemmän puunkorjuupaikan ja toimijan välillä on jalostajia ja välikäsiä. Mutkikkuus saattaa myös lisääntyä, jos tuotteessa käytetään useampaa kuin yhtä lajia tai puutavaran lähdettä.

Voidakseen arvioida toimitusketjun mutkikkuutta toimijat voivat käyttää seuraavia kysymyksiä (luettelo ei ole tyhjentävä):

- ✓ Onko toimitusketjuun sisältynyt useita jalostajia ja/tai vaiheita ennen kuin tietty puutuote on saatettu EU:n markkinoille?
- ✓ Onko puutavaralla ja/tai puutuotteilla käyty kauppaa useammassa kuin yhdessä maassa ennen EU:n markkinoille saattamista?
- ✓ Onko markkinoille saatettavassa tuotteessa useamman kuin yhden puulajin puuta?
- ✓ Onko markkinoille saatettavassa tuotteessa oleva puutavara peräisin eri lähteistä?

[5] ’Toimitusketjun mutkikkuutta’ selvennetään 3 jaksossa.

4. VAATIMUS ASIAKIRJOISTA, JOISSA PUUTAVARA TODETAAN SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISEKSI, JA TÄMÄN VAATIMUKSEN SELVENTÄMINEN

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 2 ja 6 artikla – Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät***

Syy tähän velvoitteeseen on se, että laittoman puunkorjuun määritteleminen perustuu sen maan lainsäädäntöön, jossa puutavara on korjattu.

EU:n puutavara-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan viimeisen luetelmakohdan mukaan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmään kuuluu sellaisten asiakirjojen tai muiden tietojen kerääminen, joista ilmenee puunkorjuumaan lainsäädännön noudattaminen. On tärkeää huomata, että asiakirjat on kerättävä riskinarviointia varten, eikä tätä pitäisi katsoa erilliseksi vaatimukseksi. Voidakseen noudattaa asianmukaista huolellisuutta EU:n puutavara-asetuksen mukaisesti, toimijoiden on voitava arvioida keräämiensä asiakirjojen sisältöä ja luotettavuutta ja osoittaa ymmärtävänsä asiakirjojen sisältämien eri tietojen väliset yhteydet.

EU:n puutavara-asetuksen lähestymistapa on joustava. Siinä luetellaan joukko lainsäädäntöaloja, muttei kuitenkaan yksilöidä yksittäisiä säädöksiä, koska lainsäädäntö vaihtelee maittain ja sitä voidaan muuttaa. Jotta toimijat voisivat kerätä asiakirjat tai muut tiedot, joista ilmenee puunkorjuumaan lainsäädännön noudattaminen, heidän on ensinnäkin oltava selvillä siitä, mitä lainsäädäntöä tietyssä maassa sovelletaan. He voivat saada tähän selvitystyöhön apua jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta ja Euroopan komissiolta. Ne voivat myös käyttää valvontaorganisaatioiden palveluja. Jos toimijat eivät käytä valvontaorganisaatioiden palveluja, ne voivat pyytää apua järjestöiltä, joilla on erityisasiantuntemusta metsäalalta niissä maissa, joissa puutavaraa ja puutuotteita korjataan.

Velvollisuutta hankkia asiakirjoja ja muita tietoja olisi tulkittava laajasti, sillä eri maissa on erilaisia sääntelyjärjestelmiä, eikä niissä kaikissa edellytetä erityisten asiakirjojen antamista. Sen vuoksi asiakirjoilla voidaan tarkoittaa muun muassa toimivaltaisten viranomaisten antamia virallisia asiakirjoja, sopimusvelvoitteet osoittavia asiakirjoja, yrityksen toimintatavat esitteleviä asiakirjoja, käytännesääntöjä ja kolmannen osapuolen todentamissa järjestelmissä myönnettyjä todistuksia eli sertifikaatteja. Asiakirjat ja tiedot voidaan toimittaa paperisina asiakirjoina tai sähköisessä muodossa.

Toimitusketjun toimijoiden olisi varmistettava asiakirjojen aitous kohtuullisilla toimilla korjuumaan tai -alueen yleisestä tilanteesta tekemänsä arvion mukaisesti.

Seuraavassa taulukossa esitetään asian havainnollistamiseksi joitakin konkreettisia esimerkkejä (luetteloa ei kuitenkaan voida pitää pakollisena tai tyhjentävänä):

1. Asiakirjat, jotka osoittavat puunkorjuuoikeudet laillisesti määritetyillä alueilla	Yleisesti saatavilla olevat paperiset tai sähköiset asiakirjat, esimerkiksi omistusoikeutta tai maankäyttöoikeutta osoittavat asiakirjat, lupasopimukset tai muut sopimukset
2. Korjuuoikeuksia ja puutavaraa koskevat maksut, mukaan lukien puunkorjuuseen liittyvät maksut	Yleisesti saatavilla olevat paperiset tai sähköiset asiakirjat, esimerkiksi sopimukset, pankin antamat todistukset, alv-asiakirjat ja viralliset kuitit
3. Puunkorjuu, mukaan lukien ympäristö- ja metsäalan lainsäädäntö, joka kattaa metsien hoidon ja käytön sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen, kun ne liittyvät suoraan puunkorjuuseen	Viralliset tarkastuskertomukset; todistukset ympäristöalan velvollisuuksien noudattamisesta; hyväksytyt puukorjuusuunnitelmat; hakkuun päättymisraportit; käytännesäännöt; yleisesti saatavilla olevat tiedot, jotka osoittavat tiukkoja

	lainsäädännön valvontamenettelyjä ja puutavaran jäljitys- ja valvontamenettelyjä; toimivaltaisten viranomaisten puunkorjuumaassa myöntämät viralliset asiakirjat jne.
4. Kolmansien osapuolten käyttö- ja omistusoikeudet, joihin puunkorjuu vaikuttaa	Ympäristövaikutusten arvioinnit, hoitosuunnitelmat, ympäristön auditointiraportit, yhteiskuntavastuusopimukset, erityiset raportit omitusoikeuksia ja muita oikeuksia koskevista vaateista ja kiistoista
5. Metsäalaan liittyvä kaupankäynti ja tullit	Yleisesti saatavilla olevat paperiset tai sähköiset asiakirjat, esimerkiksi sopimukset, pankin antamat todistukset, tehtyä kauppaa koskevat asiakirjat, tuonti- ja vientilisenssit, vientitulleista annetut viralliset kuitit, vientikieltoluettelot, tiedot myönnetyistä vientikiintiöistä jne.

Kerättyjä tietoja on arvioitava kokonaisuutena ja jäljitettävyys varmistettava koko toimitusketjussa. Kaikki tiedot on voitava todentaa. Toimijoiden on aina tarkistettava esimerkiksi

- ovatko eri asiakirjat yhdenmukaisia toistensa ja muiden saatavilla olevien tietojen kanssa
- mitä asiakirjassa tarkalleen ottaen todistetaan
- mihin järjestelmään (esim. viranomaistarkastus tai riippumaton tarkastus) asiakirja perustuu
- onko asiakirja luotettava ja voimassa eli onko todennäköistä, että se on väärennetty tai lainvastaisesti myönnetty.

Toimijoiden on myös otettava huomioon erityisesti metsäalaa koskevan korruption riski. Jos korruption riskiä ei voida pitää vähäisenä, edes viranomaisten myöntämiä virallisia asiakirjoja ei voida pitää luotettavina. Yleistä tietoa korruption tasosta yksittäisissä maissa tai maan sisäisillä alueilla on saatavilla eri lähteistä. Yleisimmin käytetty indeksi on Transparency Internationalin korruptioindeksi (CPI), mutta myös muita samankaltaisia indeksejä tai asiaankuuluvia tietoja voidaan käyttää.

Alhainen CPI-indeksiluku tarkoittaa, että lisätarkastukset saattavat olla tarpeen. Tällöin asiakirjat on tarkastettava erityisen huolellisesti, sillä niiden luotettavuutta voi olla syytä epäillä. Toimijan on ymmärrettävä, että maan CPI-indeksiluku ilmaisee keskimääräistä yleistä käsitystä korruptiosta, eikä se välttämättä kerro suoraan metsäalan tilanteesta. Korruption riski voi myös vaihdella maan sisällä alueelta toiseen.

Mitä suurempi korruption riski jossakin tietyssä tapauksessa on, sitä tärkeämpää on hankkia lisänäyttöä, jotta voitaisiin vähentää riskiä siitä, että EU:n markkinoille pääsee laittomasti korjattua puutavaraa. Lisänäytöllä tarkoitetaan esimerkiksi kolmannen osapuolen todentamia järjestelmiä (ks. tämän ohjeasiakirjan 6 jakso), riippumattomia tai itse toteutettuja tarkastuksia taikka puutavaran jäljittämismenetelmiä (esim. geenimerkkien tai stabiilien isotooppien avulla).

5 A. SEN SELVENTÄMINEN, MITÄ TUOTTEITA ASETUS KOSKEE – PAKKAUSMATERIAALIT

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 2 artikla ja EU:n puutavara-asetuksen liite***

Liitteessä vahvistetaan ”asetuksen soveltamisalaan kuuluvat puutavara ja puutuotteet neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 2658/87 liitteessä I vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä[6] olevan luokittelun mukaisesti".

HS-nimikkeeseen 4819 kuuluvat seuraavat: *"Kotelot, rasiat, laatikot, pussit ja muut pakkauspäällykset, paperia, kartonkia, pahvia, selluloosavanua tai selluloosakuituharsoa; lokerolaatikot, kirjekaukalot ja niiden kaltaiset paperi-, kartonki- tai pahvitavarat, jollaisia käytetään esim. toimistoissa tai myymälöissä"*.

- **Jos edellä mainitut tuotteet saatetaan markkinoille <u>itsenäisinä tuotteina</u>** sen sijaan, että niitä käytettäisiin toisen tuotteen pakkaamiseen, ne ***kuuluvat*** **asetuksen soveltamisalaan ja asianmukaista huolellisuutta on sen vuoksi noudatettava.**
- **Jos pakkauksen, siten kuin se määritellään HS-nimikkeessä 4415 tai 4819, tarkoituksena on toisen tuotteen 'tukeminen, suojaaminen tai kantaminen', se *ei kuulu* asetuksen soveltamisalaan.**

Tämä tarkoittaa sitä, että edellä mainittu rajoitus, joka esitetään EU:n puutavara-asetuksen liitteessä HS-nimikkeen 4415 osalta, koskee vastaavasti myös HS-nimikettä 4819.

Näiden luokkien sisällä erotellaan vielä pakkaukset, joiden katsotaan antavan tuotteelle sen 'olennaisen luonteen', ja pakkaukset, jotka on muotoiltu ja sovitettu tiettyyn tuotteeseen mutta jotka eivät ole olennainen osa tuotetta itseään. Yhdistetyn nimikkeistön 5 yleisessä tulkintasäännössä[7] selvitetään näitä eroja, ja jäljempänä annetaan esimerkkejä. Näillä lisäeroilla on kuitenkin todennäköisesti merkitystä vain pienessä osassa tavaroista, joihin asetusta sovelletaan.

Lyhyesti sanottuna asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat:
- HS-nimikkeen 4415 tai 4819 pakkausmateriaalit, jotka saatetaan markkinoille itsenäisinä tuotteina
- HS-nimikkeen 4415 tai 4819 päällykset, jotka antavat tuotteelle sen olennaisen luonteen: esimerkiksi lahjatavarapakkaukset.

Asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat:
- ✓ Pakkausmateriaalit, jotka esitetään sisällä olevine tavaroineen ja joita käytetään yksinomaan toisen tuotteen (joka ei välttämättä ole puuperäinen tuote) tukemiseen, suojaamiseen tai kantamiseen.

<u>5 B. SEN SELVENTÄMINEN, MITÄ TUOTTEITA ASETUS KOSKEE – JÄTE JA KERÄYSTUOTTEET</u>

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen johdanto-osan 11 kappale ja 2 artikla + direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohta***

Tätä vapautusta sovelletaan seuraaviin:
- ✓ liitteen soveltamisalaan kuuluvien kaltaiset puutuotteet, jotka on tuotettu materiaalista, jonka elinkaari on päättynyt ja joka olisi muutoin poistettu käytöstä jätteenä (esimerkiksi puretuista rakennuksista peräisin oleva puutavara tai jätepuusta valmistetut tuotteet).

Tätä vapautusta **ei sovelleta** seuraaviin:
- ✓ valmistusprosessin sivutuotteet, joissa on mukana materiaalia, jonka elinkaari *ei* ole päättynyt ja joka olisi muutoin poistettu käytöstä jätteenä.

[6] http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm
[7] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=EN

Skenaariot

Kuuluvatko sahauksen sivutuotteina syntyvät puulastut ja sahanpuru asetuksen soveltamisalaan?
Kyllä. Sisämarkkinoille jo saatetusta materiaalista tuotettuihin puulastuihin ja muihin puutuotteisiin ei kuitenkaan sovelleta 'markkinoille saattamista' koskevia asetuksen vaatimuksia (EU:n puutavara-asetuksen 2 artiklan b kohdan viimeinen virke).

Kuuluvatko rakennuksen hävittämisen jälkeen talteenotetusta puusta valmistetut huonekalut asetuksen soveltamisalaan?
Eivät. Kyseisissä tuotteissa oleva materiaali on tullut elinkaarensa päähän ja olisi muutoin poistettu käytöstä jätteenä.

6. KOLMANSIEN OSAPUOLTEN TODENTAMISJÄRJESTELMIEN ASEMA RISKIEN ARVIOINNISSA JA VÄHENTÄMISESSÄ[8]

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen johdanto-osan 19 kappale ja 6 artikla – Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät + komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 607/2012 4 artikla – Riskien arviointi ja vähentäminen***

A. Taustatiedot

Asiakkailla asettavat puutuotteille erityisiä vaatimuksia. Niihin vastataan usein vapaaehtoisilla metsäsertifiointijärjestelmillä ja puutavaran laillisuuden todentamisjärjestelmillä. Yleensä näihin sisältyy standardi, jossa kuvataan metsänhoitoyksikössä pakollisia hoitokäytäntöjä, joita ovat esimerkiksi: yleiset periaatteet, perusteet ja indikaattorit, vaatimukset, jotka koskevat standardin noudattamisen tarkastamista ja todistusten myöntämistä, erillinen valvontaketjutodistus (eli alkuperäketjutodistus), joka antaa toimitusketjun eri vaiheissa takeet siitä, että tuote sisältää vain sertifioiduista metsistä peräisin olevaa puutavaraa tai tietyn prosenttiosuuden tällaista puutavaraa.

Jos arvioinnin laatii ja todistuksen myöntää organisaatio, joka ei ole metsää hoitava taho, valmistaja, kauppaa käyvä taho eikä myöskään sertifiointia vaativa asiakas, kyseessä on kolmannen osapuolen toteuttama sertifiointi. Sertifiointijärjestelmät edellyttävät yleensä, että tällaiset kolmansien osapuolten organisaatiot pystyvät osoittamaan, että ne ovat päteviä laatimaan arviointeja. Kolmansien osapuolten onkin akkreditoiduttava. Akkreditointimenettelyssä määritellään tarkastajien pätevyysvaatimukset ja sertifioivien organisaatioiden noudatettaviksi pakollisesti tulevat järjestelmät. Kansainvälinen standardisoimisjärjestö (ISO) on julkaissut standardeja, jotka kattavat niin sertifiointielimiä kuin arviointikäytäntöjä koskevat vaatimukset. Puutavaran laillisen omistuksen todentamisjärjestelmät eivät yleensä sinällään vaadi akkreditointia, vaikka akkreditoituja sertifiointipalveluja harjoittavat organisaatiot usein tällaisia järjestelmiä tarjoavatkin.

Metsänhoidon sertifiointistandardit edellyttävät yleensä metsähoitoyksikön hallintaan sovellettavan lainsäädännön noudattamista. Järjestelmien hallintaa koskevissa standardeissa, kuten ympäristöasioiden hallinnan tai laadunhallinnan standardeissa, ei yleensä tällaista vaatimusta ole tai sitä ei välttämättä tarkasteta arvioinnissa huolellisesti.

B. Ohjaus

Kun toimija tekee päätöstä siitä, todistaako se puutavaran laillisen korjaamisen sertifiointijärjestelmällä vaiko laillisuuden todentamisella, sen on varmistettava, että käytettävä järjestelmä sisältää normin, joka kattaa kaiken sovellettavan lainsäädännön. Tämä edellyttää jonkinlaista tuntemusta toimijan käyttämästä järjestelmästä ja siitä, miten sitä sovelletaan puutavaran korjuumaassa. Sertifioiduissa tuotteissa on

[8] On pantava merkille, ettei todistuksilla ole samaa asemaa kuin FLEGT-luvilla ja CITES-luvilla (jäljempänä 10 jakso).

yleensä merkintä, joka sisältää sen sertifiointiorganisaation nimen, joka on vahvistanut sertifiointiperusteet ja auditointimenettelyä koskevat vaatimukset. Tällaiset organisaatiot pystyvät yleensä tarjoamaan tiedot todistuksen kattavuudesta ja siitä, miten sitä on sovellettu puutavaran korjuumaassa, mukaan lukien paikalla tehtävien tarkastusten luonteen ja tiheyden kaltaiset yksityiskohtaiset tiedot.

Toimijan olisi oltava vakuuttunut siitä, että todistuksen myöntänyt kolmannen osapuolen organisaatio on tarpeeksi laadukas ja hyvässä maineessa sertifiointijärjestelmässä ja asianomaisen akkreditointielimen silmissä. Tietoja siitä, miten järjestelmiä säännellään, saa tavallisesti sertifiointijärjestelmästä.

Joissakin järjestelmissä sertifiointi sallitaan, kun tietty prosenttiosuus tuotteessa olevasta puutavarasta täyttää sertifiointistandardin kokonaan. Tämä prosenttiosuus mainitaan yleensä merkinnässä. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää, että toimija hankkii tietoa siitä, onko sertifioimattomalle osalle tehty tarkastukset ja tarjoavatko nämä tarkastukset riittävästi näyttöä sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta.

Valvontaketjutodistusta voidaan käyttää todisteena siitä, ettei toimitusketjuun pääse tuntematonta tai luvatonta puutavaraa. Tämä perustuu yleensä sen varmistamiseen, että kriittisissä valvontakohdissa toimitusketjuun pääsee ainoastaan luvallista puutavaraa ja että tuote voidaan jäljittää pikemminkin sen aiempaan säilyttäjään (jolla on myös oltava valvontaketjutodistus) kuin puutavaran korjuumetsään. Valvontaketjutodistuksen saanut tuote voi sisältää sertifioitua ja muuta luvallista materiaalia useista eri lähteistä. Kun valvontaketjutodistusta käytetään todisteena laillisuudesta, toimijan olisi varmistettava, että luvallinen materiaali noudattaa sovellettavaa lainsäädäntöä ja että tarkastukset ovat riittäviä varmistamaan, ettei mukana ole muuta materiaalia.

On tärkeää panna merkille, että organisaatiolle voi olla myönnettynä valvontaketjutodistus niin kauan kuin sillä on käytössään järjestelmät, joilla se erottelee sertifioidun materiaalin ja luvallisen materiaalin sallitun prosenttiosuuden luvattomasta materiaalista, vaikka se ei tietyllä hetkellä tuottaisikaan mitään sertifioitua tuotetta. Jos toimijat luottavat siihen, että sertifiointi antaa takeet, ja ostavat toimittajilta, joilla on valvontaketjutodistus, niiden on tarkistettava, että valvontaketjutodistus kattaa niiden ostaman tietyn tuotteen.

Arvioidessaan kolmansien osapuolten todentamisjärjestelmien luotettavuutta toimijat voivat pohtia seuraavia kysymyksiä (luettelo ei ole tyhjentävä):

- ✓ Täyttyvätkö kaikki komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 607/2012 4 artiklan vaatimukset?
- ✓ Noudattavatko sertifiointijärjestelmät tai muut kolmannen osapuolen todentamisjärjestelmät kansainvälisiä tai eurooppalaisia standardeja (esimerkiksi ISO Guide -julkaisuja tai ISEAL:n käytännesääntöjä)?
- ✓ Onko olemassa perusteltua tietoa mahdollisista puutteista tai ongelmista kolmannen osapuolen todentamisjärjestelmissä niissä maissa, joista puutavaraa tai puutuotteita tuodaan?
- ✓ Ovatko kolmannet osapuolet, jotka toteuttavat komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 607/2012 4 artiklan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut tarkastukset ja todentamiset, riippumattomia akkreditoituja organisaatioita?

7. ASIANMUKAISEN HUOLELLISUUDEN JÄRJESTELMÄN SÄÄNNÖLLINEN ARVIOINTI

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 4 artikla – Toimijoiden velvollisuudet***

'Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää' voidaan kuvata dokumentoiduksi, testatuksi ja vaiheittaiseksi menetelmäksi, johon sisältyy tarkastuksia ja jonka tarkoituksena on tuottaa liiketoimintaprosessissa haluttu, johdonmukainen tulos. On tärkeää, että omaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmäänsä käyttävä toimija arvioi järjestelmää säännöllisesti varmistaakseen, että vastuussa olevat noudattavat niitä koskevia menetelmiä ja että haluttuihin tuloksiin päästään. Parhaiden käytäntöjen mukaisesti arviointi olisi tehtävä vuosittain.

Arvioinnin voi suorittaa joku organisaatiossa (mieluiten taho, joka on riippumaton menettelyjen toteuttamisesta) tai ulkopuolinen taho. Arvioinnissa olisi tunnistettava mahdolliset heikkoudet ja puutteet, ja organisaation johdon olisi vahvistettava määräajat niiden ratkaisemiseksi.

Kun kyseessä on puutavaraan liittyvä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä, arvioinnissa olisi esimerkiksi tarkastettava, onko olemassa dokumentoidut menettelyt seuraavia toimia varten:

- markkinoille saatettavan puutuotteen toimituksia koskevan tiedon kerääminen ja tallentaminen
- riskinarviointi siitä, sisältääkö jokin tuotteen osa laittomasti korjattua puutavaraa
- riskitason mukaan toteutettavien toimien kuvaaminen.

Arvioinnissa olisi myös tarkastettava, ovatko menettelyjen kustakin vaiheesta vastaavat tahot perillä menettelyistä ja noudattavatko he niitä ja onko käytössä riittävät tarkastukset sen varmistamiseksi, että menettelyt toimivat käytössä (eli että riskialttiit puutavaran toimitukset havaitaan ja suljetaan pois).

8. KOMPOSIITTITUOTTEET

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 6 artiklan 1 kohta***

Kun toimijat pyrkivät täyttämään tietojen saantia koskevan velvoitteen komposiittituotteiden osalta tai sellaisten tuotteiden osalta, joissa on puuperäinen komposiittiosa, niiden on saatava tiedot kaikista seoksessa mukana olevista ensiömateriaaleista, mukaan lukien lajit, kunkin osan korjuupaikka ja näiden osien alkuperän laillisuus.

Usein on vaikeaa määrittää puuperäisten komposiittituotteiden kaikkien osien täsmällistä alkuperää. Tämä pätee erityisesti uudelleenmuodostettuihin tuotteisiin, kuten paperiin, kuitulevyyn ja lastulevyyn, joiden osalta lajien tunnistaminen voi olla vaikeaa. Jos tuotteen valmistuksessa käytettävät puulajit vaihtelevat, toimijan on esitettävä luettelo kaikista puulajeista, joita on saatettu käyttää puutuotteen valmistuksessa. Lajit olisi lueteltava kansainvälisesti hyväksyttyjen puutavaran nimikkeistöjen mukaisesti (esimerkiksi DIN EN 13556 ”Nomenclature of timbers used in Europe”; ”Nomenclature Générale des Bois Tropicaux”, ATIBT, 1979).

Jos voidaan todeta, että komposiittituotteessa oleva osa oli jo saatettu markkinoille ennen sen sisällyttämistä tuotteeseen tai on valmistettu materiaalista, joka on elinkaarensa päässä ja olisi muutoin poistettu käytöstä jätteenä (ks. 5 b), kyseisestä osasta ei tarvitse tehdä riskinarviointia. Jos toimija esimerkiksi valmistaa ja myy tuotetta, joka sisältää puulastuja, joista osa on peräisin EU:ssa markkinoille saatetuista puutuotteista ja osa toimijan EU:hun tuomasta ensiöpuusta, riskinarviointi on tehtävä ainoastaan EU:hun tuodusta osasta.
Liitteessä II on esimerkkejä toimijoille tulevista toimituksista.

9. METSÄALA

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 2 artikla***

Tällä viitataan yksinomaan siihen, miten puunkorjuumaassa noudatetaan puutavaran ja puutuotteiden viennin kattavia lakeja ja asetuksia. Vaatimus koskee vientiä puunkorjuumaasta, ei sitä maata, josta puutavara viedään EU:hun. Jos puutavara esimerkiksi viedään maasta X maahan Y ja sen jälkeen maasta Y EU:hun, vaatimus koskee vientiä maasta X, ei vientiä maasta Y EU:hun.

Sovellettava lainsäädäntö sisältää seuraavat (ei tyhjentävä luettelo):

- puutuotteiden vientiä koskevat kiellot, kiintiöt ja muut rajoitukset, esimerkiksi käsittelemättömien tukkien tai höyläämättömän puutavaran vientikiellot
- vaatimukset puutavaran ja puutuotteiden vientiluvista

- viralliset luvat, jotka puutavaraa ja puutuotteita vievillä yrityksillä kenties on oltava
- puutuotteiden vientiin sovellettavat verot ja maksut.

10 A: FLEGT-TAI CITES-LUVAN SAANEEN PUUTAVARAN KÄSITTELY

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 3 artikla***

Asetuksessa katsotaan, että FLEGT- tai CITES-luvan (CITES-sopimus eli luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus) saaneet puutavara ja puutuotteet täyttävät asetuksen vaatimukset kokonaisuudessaan. Tämä merkitsee seuraavaa:

a) toimijoiden, jotka saattavat markkinoille tällaisen asiakirjan saaneita tuotteita, ei tarvitse soveltaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää kyseisiin tuotteisiin; heidän on ainoastaan pystyttävä osoittamaan, että tuotteilla on voimassa olevat asiaankuuluvat asiakirjat, ja
b) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tällaiset tuotteet on korjattu laillisesti eikä tuotteisiin liity riskiä, että rikottaisiin asetuksen säännöksiä.

Tämä johtuu siitä, että laillisuuden todentamiseksi tehtävät tarkastukset on toteutettava – ja siten asianmukaista huolellisuutta harjoitettava – vientimaassa kyseisen maan ja EU:n välisen vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen mukaisesti, minkä vuoksi toimija voi pitää kyseistä puutavaraa riskittömänä.

10 B. CITES-SOPIMUKSESSA LUETELLUISTA PUULAJEISTA VALMISTETTUJEN MUIDEN KUIN CITES-SOPIMUKSESSA LUETELTUJEN PUUTUOTTEIDEN KÄSITTELY

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 3 artikla + neuvoston asetus (EY) N:o 338/97***

CITES-sopimus ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston kauppaa koskevat EU:n asetukset

CITES-yleissopimus on hallitustenvälinen sopimus, jolla pyritään varmistamaan, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kansainvälinen kauppa ei vaaranna lajien säilymistä. Sopimuksella suojellaan eritasoisesti yli 30 000:ta eläin- ja kasvilajia. CITES-sopimuksessa määrätään tiettyihin lajeihin kuuluvien yksilöiden kansainvälisen kaupan valvonnasta. Valvontaan kuuluu myös lupajärjestelmä, jonka mukaan yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien lajien tuonti, vienti ja jälleenvienti edellyttävät lupaa.

Yleissopimuksen piiriin kuuluvat lajit luetellaan jossakin sopimuksen kolmesta liitteestä riippuen tieteellisissä arvioinneissa todetusta suojelutarpeesta. Liitteessä I lueteltuja lajeja uhkaa sukupuuttoon kuoleminen. Näihin lajeihin kuuluvien yksilöiden kauppa on sallittua vain erikoistapauksissa. Liitteessä II lueteltuja lajeja ei välttämättä välittömästi uhkaa sukupuuttoon kuoleminen, mutta niiden kauppaa on valvottava ”niiden säilymiselle soveltumattoman käytön estämiseksi”. Liitteessä III lueteltuja lajeja suojellaan ainakin yhdessä maassa, joka on pyytänyt muilta CITES-sopimuspuolilta apua niiden kaupan sääntelyn suhteen.

CITES-sopimus on pantu EU:ssa täytäntöön luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston kauppaa koskevilla EU:n asetuksilla[9]. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97, jäljempänä ’perusasetus’, säädetään asetuksen

[9] Tällä hetkellä tällaisia asetuksia ovat seuraavat: Neuvoston asetus (EY) N:o 338/97 luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä, jäljempänä ’perusasetus’, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EU) N:o 1320/2014; komission asetus (EY) N:o 865/2006 asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jäljempänä ’täytäntöönpanoasetus’, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EU) 56/2015; komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 792/2012, annettu 23 päivänä elokuuta 2012, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 säädettyjen lupien, todistusten ja muiden asiakirjojen mallia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja komission asetuksen (EY) N:o 865/2006 muuttamisesta, jäljempänä ’lupa-asetus’, sellaisena kuin se on muutettuna komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 57/2015; ja komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 888/2014 tiettyjen luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien yksilöiden unioniin tuonnin kieltämisestä. Lisäksi on annettu asetus, jolla kielletään

neljässä liitteessä (A–D) lueteltuihin lajeihin kuuluvien yksilöiden[10] tuonnista EU:hun, niiden viennistä ja jälleenviennistä EU:sta ja niiden siirtämisestä EU:n sisällä. Säädösperusteinen valvonta vaihtelee sen mukaan, mihin liitteeseen laji sisältyy. Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston kauppaa koskevien EU:n asetusten tietyt säännökset menevät CITES-sopimusta pidemmälle.

Ongelma

CITES-sopimuksen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteissä mainitaan eräissä tapauksissa ainoastaan jonkin lajin osat tai johdannaiset tai jonkin lajin tietyt populaatiot.[11] Jos neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 säännökset eivät kata jotakin tavaraa tai tuotetta (esimerkiksi liitteissä olevien luetteloiden suppeuden vuoksi), sitä ei säännellä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston kauppaa koskevien EU:n asetusten nojalla. Asetuksen (EU) N:o 995/2010 3 artiklaa ei sovelleta tällaisiin tavaroihin, joten asetusta sovellettaessa niitä ei katsota automaattisesti laillisesti korjatuksi.

Seuraavassa taulukossa on kaksi esimerkkiä:

1) Liite B – Swietenia macrophylla (II) ***(Neotrooppisen alueen (sisältää Keski- ja Etelä-Amerikan sekä Karibian) populaatio) #6***	Tämän lajin yhteydessä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 (liitteessä B) luetellaan tällä hetkellä ainoastaan sahatukit, sahatavara, viilu ja vaneri. Lisäksi asetusta sovelletaan ainoastaan neotrooppisen alueen populaatioon eikä esimerkiksi Indonesiassa (viljelmillä) kasvaviin puihin. Näistä populaatioista peräisin olevien tavaroiden tuonnissa EU:hun on noudatettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 säännöksiä.	Vain sahatukit, sahatavara, viilu ja vaneri kuuluvat neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 soveltamisalaan ja (jos niiden tuonnissa noudatetaan kyseistä asetusta) asetuksen (EU) N:o 995/2010 3 artiklan mukaisen laillisuusolettaman piiriin. Muita kyseisestä lajista valmistettuja tuotteita ei säännellä neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 nojalla, eikä niihin sovelleta asetuksen (EU) N:o 995/2010 3 artiklaan perustuvaa laillisuusolettamaa.
2) Liite B – Swietenia mahagoni (II) ***#5***	Tämän lajin yhteydessä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 (liitteessä B) luetellaan tällä hetkellä ainoastaan sahatukit, sahatavara ja viilu. Niiden tuonnissa EU:hun on noudatettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 säännöksiä.	Vain sahatukit, sahatavara ja viilu kuuluvat neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 soveltamisalaan ja (jos niiden tuonnissa noudatetaan kyseistä asetusta) asetuksen (EU) N:o 995/2010 3 artiklan mukaisen laillisuusolettaman piiriin. Muita kyseisestä lajista valmistettuja tuotteita (vaneri mukaan lukien) ei säännellä neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 nojalla, eikä niihin sovelleta asetuksen (EU) N:o 995/2010 3 artiklaan perustuvaa laillisuusolettamaa.

Päätelmät

toistaiseksi tiettyjen lajien tuonti EU:hun tietyistä maista.

[10] Käsitteellä ’yksilö’ on erityinen merkitys, joka määritellään neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 2 artiklan t kohdassa.

[11] Kun laji sisältyy liitteeseen A, B tai C, myös lajin kaikki osat ja johdannaiset sisältyvät samaan liitteeseen, ellei lajin kohdalle ole lisätty huomautusta siitä, että ainoastaan tietyt osat ja johdannaiset sisältyvät liitteeseen. Asetuksen (EU) N:o 338/97 alaviitteessä 12 kuvataan merkintäjärjestelmää ja #-merkin käyttöä.

Toimijan olisi kiinnitettävä huomiota erityisesti sellaisten tuotteiden tuontiin, joihin sovelletaan EU:n puutavara-asetusta mutta jotka **eivät** kuulu luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston kauppaa koskevien EU:n asetusten soveltamisalaan (esimerkiksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteissä olevien luetteloiden suppeuden vuoksi). Kyseisten tuotteiden tuontiin ei sovelleta EU:n puutavara-asetuksen nojalla laillisuusolettamaa.

Näin ollen toimijan olisi noudatettava kyseisten tuotteiden suhteen asianmukaista huolellisuutta, kuten muun tuonnin yhteydessä. Epäselvissä tapauksissa toimijan olisi otettava yhteyttä asiaan liittyvien viejämaiden CITES-hallintoviranomaisiin, joiden yhteystiedot löytyvät CITES-verkkosivustolta osoitteessa http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp.

Toimijan on pidettävä mielessä, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteitä muutetaan vähintään kahden tai kolmen vuoden välein CITES-sopimuksen liitteisiin I ja II tehtyjen muutosten mukaisesti. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitettä C muutetaan (merkintöjen lisääminen tai poistaminen) tarvittaessa CITES-sopimuksen liitteeseen III tehtyjen muutosten jälkeen (CITES-sopimuksen sihteeristön sopimuspuolille antaman ilmoituksen mukaisesti).

Toimijan olisi myös tiedostettava, että osa jäsenvaltioista soveltaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 säännöksiä tiukempia sääntöjä (ne voivat esimerkiksi vaatia myös muita lupia liitteessä C tai D lueteltuja lajeja koskevan tuonnin ja kaupan yhteydessä).

11. ASIAMIESTEN KOHTELU

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 2, 6 ja 10 artikla***

A. Taustatiedot

’Asiamiehellä’ tarkoitetaan edustajaa, joka toimii sopimuksen mukaisen päämiehen nimissä ja lukuun. Puuteollisuudessa asiamies voi toimia toimittajan tai ostajan lukuun. Kaikissa tapauksissa sopimuskumppaneina ovat toimittaja ja ostaja, ja asiamies toimii välikätenä.

Asiamiehet eivät aina välttämättä voi tai halua paljastaa tuojalle tiettyjä yksityiskohtia yhteyksistään tai toimitusketjuistaan, mikä johtuu usein liiketaloudellisista syistä. Tällaisissa tilanteissa tuojat eivät välttämättä saa käyttöönsä tarvitsemiaan perustietoja voidakseen noudattaa EU:n puutavara-asetuksen nojalla toimijoilta edellytettävää asianmukaista huolellisuutta.

Asiamiehet voivat olla sijoittautuneina eri maahan kuin tuoja.

B. Ohjaus

Asiamiehet ja asianmukainen huolellisuus

Toimijoita koskevat samat asianmukaisen huolellisuuden vaatimukset riippumatta siitä, käyttävätkö ne asiamiestä vai eivät. Jos puutavaraa toimijalle toimittava asiamies ei voi tai ei suostu antamaan riittävästi tietoa, jotta toimija voisi noudattaa vaadittua asianmukaista huolellisuutta, toimijan on muutettava toimituskanaviaan voidakseen harjoittaa asianmukaista huolellisuutta.

Eri maihin sijoittautuneet asiamiehet ja toimijat

Asiamiehen käyttö ei vaikuta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen tehdä toimijoita koskevia tarkastuksia. Toimivaltaisen viranomaisen on joka tapauksessa tehtävä toimijaa koskevia tarkastuksia siinä maassa, jossa puutavara saatetaan markkinoille. Jos toimija saa puutavaraa eri maahan sijoittautuneen asiamiehen kautta, toimijaa koskevista tarkastuksista vastaava toimivaltainen

viranomainen voi halutessaan tehdä yhteistyötä asiamiehen sijoittautumismaan tai muun maan toimivaltaisen viranomaisen tai muiden viranomaisten kanssa.

12. VALVONTAORGANISAATIOIDEN KOHTELU

Sovellettava lainsäädäntö: ***EU:n puutavara-asetuksen 8 artikla + komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 363/2012 8 artikla + komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 607/2012 6 artikla***

1. Valvontaorganisaatioiden ja toimivaltaisten viranomaisten välinen viestintä ja koordinointi

A. Taustatiedot

Valvontaorganisaatioiden ja toimivaltaisten viranomaisten välinen tehokas viestintä voi parantaa molempien tahojen toimintaa. Jos toimivaltainen viranomainen tietää, mitkä toimijat käyttävät valvontaorganisaatioita, se voi ottaa asian huomioon riskiperusteisessa suunnittelussaan esimerkiksi tekemällä harvemmin käyntejä kyseisten toimijoiden luo. Se hyödyttää niin toimivaltaista viranomaista kuin toimijoita ja valvontaorganisaatioita.

Vastaavasti jos toimivaltainen viranomainen tietää, mitkä toimijat eivät käytä jonkin valvontaorganisaation tarjoamaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein, se voi ottaa asian huomioon esimerkiksi lisäämällä kyseisten toimijoiden luo tehtäviä käyntejä. Tämä hyödyttää toimivaltaista viranomaista. On syytä huomata, että valvontaorganisaatioiden on annettava nämä tiedot toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 995/2010 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla.

Jos valvontaorganisaatio havaitsee erityistä näyttöä lainvastaisuuksista, siitä voi olla välitöntä hyötyä kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

B. Ohjaus

Valvontaorganisaatioita kehotetaan antamaan toimivaltaisille viranomaisille asiakkaidensa vuosikertomuksia ja tietoja sopimusten voimassaolosta ja kestosta niissä jäsenvaltioissa, joissa ne tarjoavat palveluita.

2. Eturistiriidat

A. Taustatiedot

EU:n puutavara-asetuksessa ja siihen liittyvissä asetuksissa mainitaan eturistiriidat ja todetaan, että olisi perustettava järjestelmiä niiden välttämiseksi.

Eturistiriita syntyy silloin, jos henkilöllä on yksityinen tai muu toissijainen etu, joka vaikuttaa tai näyttää vaikuttavan hänen kykyynsä suorittaa tehtävänsä puolueettomasti ja tasapuolisesti (perustuu Euroopan neuvoston suositukseen N:o R (2000)10E).

B. Ohjaus

Eturistiriitojen välttämiseksi valvontaorganisaatiolla olisi oltava seuraavat menettelyt, joita sen olisi noudatettava ja päivitettävä säännöllisesti:

- kirjalliset menettelyt, joihin sisältyy sopimukseen perustuva koko henkilöstöä koskeva velvollisuus ilmoittaa kirjallisesti kaikista mahdollisista ja tosiasiallisista eturistiriidoista
- kirjalliset menettelyt siitä, miten toimia kolmansien osapuolten ilmaistessa perustellun huolensa mahdollisista eturistiriidoista

- kirjalliset menettelyt, joissa määritetään oikea-aikaiset ja asianmukaiset mahdollisista eturistiriidoista johtuvat toimet sen varmistamiseksi, etteivät eturistiriidat vaikuta eivätkä näytä vaikuttavan valvontaorganisaation päätöksentekoon
- kirjalliset menettelyt kaikkien mahdollisten eturistiriitojen ja niiden ratkaisemiseksi toteutettujen toimien dokumentoimiseksi.

3. Asianmukaista huolellisuutta koskevien todistusten käyttö kolmansissa maissa

A. Taustatiedot

Osana asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää osa toimijoista on saanut valvontaorganisaatioiden EU:n ulkopuolisten sisaryhtiöiden myöntämiä todistuksia. Joissakin tapauksissa toimijoille on ilmeisesti kerrottu tällaisten todistusten vapauttavan ne velvollisuudestaan noudattaa asianmukaista huolellisuutta. Lainsäädännössä ei nimenomaisesti käsitellä tällaisten todistusten asemaa.

B. Ohjaus

Kyseisen todistuksen saaminen ei vapauta toimijaa velvollisuudesta noudattaa EU:n puutavara-asetuksen 6 artiklassa kuvattua asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää. Jos valvontaorganisaatio tai sen EU:n ulkopuolinen sisaryhtiö antaa tällaisen todistuksen, sen olisi täsmennettävä, ettei todistus vapauta toimijaa asianmukaista huolellisuutta koskevasta velvollisuudesta.

Todistusta voidaan kuitenkin käyttää osana asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää samaan tapaan kuin muita asiakirjoja, joista ilmenee sovellettavan lainsäädännön noudattaminen (esim. laillisuuden varmistusjärjestelmän todistukset). Tällöin toimijan olisi osana asianmukaista huolellisuutta selvitettävä, mitä todistus tarkalleen ottaen todistaa ja kuinka usein tarkastuksia tehdään. Toimijalla olisi myös oltava yhteyshenkilö tarkastukset suorittavassa yrityksessä siltä varalta, että sillä on kysyttävää tai sen täytyy varmistaa todistusten voimassaolo.

4. Sellaisia valvontaorganisaatioita koskevat tarkastukset, jotka tarjoavat palveluita jäsenvaltiossa, jossa niillä ei ole toimipaikkaa

A. Taustatiedot

Monet valvontaorganisaatiot tarjoavat toimijoille palveluita kaikissa jäsenvaltioissa, vaikka niillä ei olekaan toimipaikkaa kaikissa niistä. Tämä herättää kysymyksen siitä, on toimivaltaisten viranomaisten tehtävä valvontaorganisaatioille tarkastuksia kaikissa jäsenvaltioissa vai vain niissä, joissa valvontaorganisaatiolla on toimipaikka.

B. Ohjaus

EU:n puutavara-asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaan ”toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisin väliajoin tarkastettava [...] niiden lainkäyttöalueella toimivat valvontaorganisaatiot...”. ’Toimiminen’ on tässä yhteydessä käsitettävä EU:n puutavara-asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna toimintana, johon kuuluu esimerkiksi se, että valvontaorganisaatio ”myöntää toimijoille oikeuden käyttää [valvontaorganisaation asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää]” ja ”tarkistaa, että kyseiset toimijat käyttävät sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein”.

Jos valvontaorganisaatio tarjoaa toimijoille palveluita toimivaltaisen viranomaisen lainkäyttöalueella, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kyseistä valvontaorganisaatiota koskevia tarkastuksia ainakin kerran kahdessa vuodessa. Jos valvontaorganisaatio ei tällä hetkellä tarjoa palveluja toimijoille toimivaltaisen viranomaisen lainkäyttöalueella, toimivaltaisen viranomaisen ei tarvitse tehdä kyseistä valvontaorganisaatiota koskevia tarkastuksia.

Valvontaorganisaatioiden on tiedostettava, että vaikka niillä ei ole toimipaikkaa tietyssä jäsenvaltiossa, niiden on tarjottava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käyttöön henkilöstöä ja tietoja viranomaisen tarpeiden mukaan, jos toimivaltainen viranomainen haluaa suorittaa valvontaorganisaatiota koskevan tarkastuksen. Toimivaltainen viranomainen ei matkusta valvontaorganisaation luo.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa valvontaorganisaation päätoimipaikka sijaitsee, on kuitenkin tehtävä valvontaorganisaatiota koskeva tarkastus ainakin kerran kahdessa vuodessa. Päätoimipaikalla tarkoitetaan komission verkkosivustolla mainittua osoitetta.
Toimivaltaisia viranomaisia kehotetaan jakamaan havaintonsa toistensa kanssa.

5. Valvontaorganisaatioita käyttäviä toimijoita koskevat toimivaltaisten viranomaisten tarkastukset

A. Taustatiedot

Asetuksen (EU) N:o 995/2010 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan valvontaorganisaation pitää ”tarkistaa, että [...] toimijat käyttävät sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein”. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia kaikille toimijoille, myös niille, jotka käyttävät valvontaorganisaatioiden asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä.

B. Ohjaus

Toimivaltaisten viranomaisten olisi huomioitava riskiperusteisessa suunnittelussaan myös toimijat, jotka käyttävät valvontaorganisaatioiden asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä. Ne voivat halutessaan huomioida valvontaorganisaatioiden käytön tässä yhteydessä esimerkiksi katsomalla, että hyväksyttävästi tarkastettuja valvontaorganisaatioiden asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä käyttäviä toimijoita koskeva riski on muita alhaisempi.

LIITE I

MITEN ’MARKKINOILLE SAATTAMISTA’ TULKITAAN KÄYTÄNNÖSSÄ?

Seuraavassa hahmotellaan tilanteita, joissa yritystä/yksityishenkilöä pidetään EU:n puutavara-asetuksen mukaisena toimijana.

Skenaario 1

Valmistaja C ostaa paperia EU:n ulkopuolisesta maasta ja tuo sitä EU:hun (mihin tahansa maahan), jossa se valmistaa paperista harjoitusvihkoja. Tämän jälkeen se myy harjoitusvihkot vähittäiskauppiaalle D toisessa EU:n jäsenvaltiossa. Harjoitusvihkot ovat EU:n puutavara-asetuksen liitteen soveltamisalaan kuuluva tuote.

► Valmistajasta C tulee toimija, kun se tuo paperin käytettäväksi omassa liiketoiminnassaan.

Skenaario 2

Vähittäiskauppias G ostaa kassakoneiden nauhoja EU:n ulkopuolisesta maasta ja tuo ne EU:hun, jossa se käyttää niitä liikkeissään.

► Vähittäiskauppiaasta G tulee toimija, kun se tuo nauhat EU:hun käytettäväksi liiketoiminnassaan.

Skenaario 3

EU:hun sijoittautunut valmistaja C tuo päällystettyä voimapaperia suoraan kolmannen maan tuottajalta ja käyttää sitä pakatakseen tuotteita, jotka sitten myydään EU:n markkinoilla.

► Valmistajasta C tulee toimija, kun se tuo voimapaperin EU:hun käytettäväksi liiketoiminnassaan, sillä vaikka voimapaperia käytetään ainoastaan pakkaamisessa, se tuodaan itsenäisenä tuotteena.

[Skenaarioissa 4, 5 ja 6 käsitellään tilanteita, joissa EU:hun sijoittautuneet yritykset ostavat puutavaraa ja puutuotteita EU:n ulkopuolisilta yrityksiltä. Tilanteet vaihtelevat hieman, ja yksityiskohdat selitetään kunkin skenaarion lopussa.]

Skenaario 4

EU:hun sijoittautunut puutavarakauppias H ostaa lastulevyä internetistä EU:n ulkopuolelle sijoittautuneelta toimittajalta. Sopimuksen nojalla omistajuus siirtyy heti puutavarakauppiaalle H, vaikka lastulevy on edelleen EU:n ulkopuolella. Lastulevy kuljetetaan EU:n jäsenvaltioon, ja sen esittää tullille huolitsija J, joka toimittaa lastulevyn puutavarakauppiaalle H. Puutavarakauppias H myy lastulevyn rakentajalle K.

► Puutavarakauppiaasta H tulee toimija, kun huolitsija J tuo lastulevyn EU:hun H:n liiketoiminnassa tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten. Huolitsija J on ainoastaan asiamies, joka kuljettaa tuotteet puutavarakauppiaan H puolesta.

[Tässä skenaariossa omistajuus siirtyy EU:n ulkopuoliselta yritykseltä EU:hun sijoittautuneelle yritykselle ennen kuin tavara fyysisesti saapuu EU:hun.]

Skenaario 5

EU:hun sijoittautunut puutavarakauppias H ostaa lastulevyä internetistä EU:n ulkopuolelle sijoittautuneelta toimittajalta L. Sopimuksen nojalla omistajuus siirtyy vasta silloin, kun lastulevy toimitetaan puutavarakauppiaan H toimitiloihin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Huolitsija J tuo lastulevyn EU:hun toimittajan L puolesta ja toimittaa sen puutavarakauppiaan H toimitiloihin.

► Puutavarakauppiaasta H tulee toimija, kun toimittajan L huolitsija J tuo lastulevyn EU:hun H:n liiketoiminnassa tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

[Tässä skenaariossa omistajuus ei siirry EU:n ulkopuoliselta yritykseltä EU:hun sijoittautuneelle yritykselle ennen kuin tavara on fyysisesti saapunut EU:hun.]

Skenaario 6

EU:n ulkopuolelle sijoittautunut toimittaja L tuo puutavara- tai puutuotelähetyksen EU:hun ja alkaa sitten etsiä sille ostajaa. Puutavarakauppias H ostaa puutavaran tai puutuotteet L:ltä, kun lähetys on fyysisesti saapunut EU:hun ja tulli on luovuttanut lähetyksen vapaaseen liikkeeseen toimittajan L pyynnöstä, ja käyttää sitä liiketoiminnassaan.

► Toimittajasta L tulee toimija, kun se tuo tuotteet EU:hun oman liiketoimintansa kautta tapahtuvaa jakelua varten. Puutavarakauppias H on kauppaa käyvä taho.

[Tässä skenaariossa omistajuus ei siirry EU:n ulkopuoliselta yritykseltä EU:hun sijoittautuneelle yritykselle ennen kuin tavara on fyysisesti saapunut EU:hun, eikä tätä ennen ole olemassa sopimusta.]

Skenaario 7

EU:hun sijoittautunut vähittäiskauppias M tuo puutuotteita EU:hun ja myy ne liikkeessään suoraan ei-kaupallisille kuluttajille.

► Vähittäiskauppiaasta M tulee toimija, kun se tuo puutuotteet EU:hun käytettäväksi liiketoimintansa kautta tapahtuvaa jakelua varten.

Skenaario 8

Energiayhtiö E ostaa puulastuja suoraan EU:n ulkopuolisesta maasta ja tuo ne EU:hun, jossa se käyttää puulastut tuottaakseen energiaa, jonka se sitten myy EU:n jäsenvaltion kansalliseen verkkoon. Vaikka puulastut kuuluvat EU:n puutavara-asetuksen soveltamisalaan, lopputuote eli energia, jonka yritys myy, ei kuulu siihen.

► Energiayhtiöstä E tulee toimija, kun se tuo puulastut EU:hun käytettäväksi omassa liiketoiminnassaan.

Skenaario 9

Puutavarakauppias F ostaa puulastuja suoraan EU:n ulkopuolisesta maasta ja tuo ne EU:hun, jossa se myy ne energiayhtiölle E. Energiayhtiö E käyttää kyseiset puulastut EU:ssa tuottaakseen energiaa, jonka se sitten myy EU:n jäsenvaltion kansalliseen verkkoon.

► Puutavarakauppiaasta F tulee toimija, kun se tuo puulastut EU:hun käytettäväksi liiketoimintansa kautta tapahtuvaa jakelua varten.

[Skenaarioissa 10 ja 10 a korostuu se seikka, että pystypuusto ei kuulu asetuksen soveltamisalaan. Sopimusjärjestelyjen yksityiskohdista riippuen 'toimija' voi olla joko metsänomistaja tai yritys, jolla on oikeus korjata puutavaraa liiketoimintansa kautta tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.]

Skenaario 10

Metsänomistaja Z kaataa puita omalla maallaan ja myy ne asiakkaille tai jalostaa ne omalla sahallaan.

► Metsänomistajasta Z tulee toimija, kun se korjaa puutavaran liiketoimintansa kautta tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

Skenaario 10 a

Metsänomistaja Z myy yritykselle A oikeuden korjata maaltaan pystypuustoa A:n liiketoiminnan kautta tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

► Yrityksestä A tulee toimija, kun se korjaa puutavaran liiketoiminnassaan tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten.

LIITE II

ESIMERKKEJÄ KOMPOSIITTITUOTTEISTA

Tuotetyyppi	Osina toimitettavat keittiökalusteet					**Voidaanko saattaa markkinoille?**
Ajanjakso	Huhtikuu 2011–joulukuu 2012					
Määrä	3 200 yksikköä					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/ -alue**	**Puun-korjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuu-desta**	
Ydin	Puoli-kova kuitulevy	Havupuuseos: pääasiassa metsämäntyä *(Pinus sylvestris)*, metsäkuusta *(Picea abies)*	Useampi kuin yksi EU-maa	Useita	Saatettu aiemmin markkinoille – ei vaadita	**Ei sovelleta**
			Boreaalisella vyöhykkeellä sijaitseva nopeasti kehittyvä kolmas maa	Useita	Laillisen omistuksen tarkistukset ja jäljitettävyys	**Kyllä (jos luottamuksella hyvät perusteet)**
Pinta	Puukuviota jäljittelevä paperipinnoite, tuotu EU:n ulkopuolelta	Ei tiedossa	Ei tiedossa	Ei tiedossa	Ei ole	**Ei**

Tuotetyyppi	Kokoamattomat (CKD) toimistokalusteet					**Voidaanko saattaa markkinoille?**
Ajanjakso	Tammikuu 2011–kesäkuu 2011					
Määrä	1 500 yksikköä					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/ -alue**	**Puunkorjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuu-desta**	
Ydin	Lastulevyä	Sitkankuusi	EU-maa	Useita	Saatettu aiemmin markkinoille – ei vaadita	**Ei sovelleta**
Pinta ja takaosa	0,5 mm:n viilua	Euroopan-pyökki *(Fagus sylvatica)*	EU-maa	Yksityisiä metsän-omistajia	Saatettu aiemmin markkinoille – ei vaadita	**Ei sovelleta**

Tuotetyyppi	Puulastut					**Voidaanko saattaa markkinoille?**
Ajanjakso	Tammikuu 2012–joulukuu 2012					
Määrä	10 000 tonnia					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/ -alue**	**Puunkorjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuu-desta**	
	Lautojen sahuun sivutuote / puiden jäännöspalat metsänomistajan kanssa tehdystä pystykaupasta	Kuusta, mäntyä ja koivua	EU-maa	Useita yksityisiä metsän-omistajia	Metsän-omistajien metsän-uudistus-suunnitel-mat nähty	**Ei sovelleta**
	Lautojen sahuun sivutuote / tukkien jäännöspalat tienvarsi-kaupasta	Kuusta, mäntyä ja koivua	EU-maa	Useita yksityisiä metsän-omistajia	Saatettu aiemmin mark-kinoille – ei vaadita	**Ei sovelleta**

Tuotetyyppi	Kirjoituspaperi (90 g/m2) Indonesiasta					**Voidaanko saattaa markkinoille?**
Ajanjakso	Huhtikuu 2012–maaliskuu 2013					
Määrä	1 200 tonnia					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/ -alue**	**Puunkorjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuu-desta**	
	Lyhytkuitu-massa	*Acacia mangium*	Kolmas maa, joka on trooppisella vyöhykkeellä sijaitseva kehitysmaa, tietty provinssi	Teollista metsän-viljelyä koskeva lupa XXX	Laillisuus-todistus	**Kyllä (jos luottamuksel-la hyvät perusteet)**
	Lyhytkuitu-massa	Trooppinen sademetsä (MTH)	Kolmas maa, joka on trooppisella vyöhykkeellä sijaitseva kehitysmaa, tietty provinssi	Luontaisen sekundääri-metsän raivaus kuitupuu- ja öljypalmu-viljelmiä varten	Ei ole toimitettu	**Ei**

	Pitkäkuitu-massa	*Pinus radiata*	Lauhkealla vyöhykkeellä sijaitseva kolmas maa	Viljelymetsät	Valvonta-ketju-todistus	**Kyllä (jos luottamuksel-la hyvät perusteet)**
Tuotetyyppi	12 mm:n vaneri					**Voidaanko saattaa markkinoille ?**
Ajanjakso	Huhtikuu 2012–maaliskuu 2013					
Määrä	8 500 m^3					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/ -alue**	**Puunkorjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuu-desta**	
Pinta ja takaosa	Viilu	Bintangor *(Callophyllum sp.)*	Kolmas maa, joka on trooppisella vyöhykkeellä sijaitseva kehitysmaa, tietty provinssi	YYY puukorjuuta koskeva lupa	Valtion edustajan myöntämä vienti-todistus	**Kyllä (jos luottamuksel-la hyvät perusteet)**
Ydin	Viilu	Poppeli (*Populus sp.)*	Lauhkealla vyöhykkeellä sijaitseva nopeasti kehittyvä kolmas maa	Maatilojen metsäpalstat, ei ole täsmennetty	Ei ole toimitettu	**Ei**

Tuotetyyppi	Päällystetty Art Board -kartonki Kiinasta					**Voidaanko saattaa markkinoille?**
Ajanjakso						
Määrä	500 tonnia					
Osa	**Kuvaus**	**Laji**	**Puunkorjuumaa/-alue**	**Puunkorjuuta koskeva lupa**	**Todisteet laillisuudesta**	
	Northern Bleached Kraft Pulp (NBKP) Softwood (valkaistu havupuusellu)	Lännenhemlokki *(Tsuga heterophylla)*, douglaskuusi (*Pseudotsuga menziesii*), tuoksusetri *(Thuja plicata)*, valkokuusi *(Picea glauca)*, kontortamänty *(Pinus contorta)*	Boreaalisella vyöhykkeellä sijaitseva kolmas maa	Teollista metsätilaa koskeva lupa	Luokitellaan ei-kiistanalaiseksi sertifiointia koskevissa suuntaviivoissa	**Kyllä (jos luottamuksella hyvät perusteet)**
	Laubholz Bleached Kraft Pulp (LBKP) Hardwood (valkaistu lehtipuusellu)	Poppeli *(Populus spp.)*	Boreaalisella vyöhykkeellä sijaitseva kolmas maa	Teollista metsätilaa koskeva lupa	Luokitellaan ei-kiistanalaiseksi sertifiointia koskevissa suuntaviivoissa	**Kyllä (jos luottamuksella hyvät perusteet)**
	Mekaaninen massa	Poppeli *(Populus tremuloides, Populus balsamifera)*, valkokuusi *(Picea glauca)*, banksinmänty *(Pinus banksiana)*	Boreaalisella vyöhykkeellä sijaitseva kolmas maa	Useita yksityisiä metsänomistajia	Ei-kiistanalainen Laillisuustodistus	**Kyllä (jos luottamuksella hyvät perusteet)**